

Fra Handelsministeriets Side er man med Organisationerne enig i, at alle egnede Kræfter bør tages i Brug med Henblik paa den bedste Tilrettelæggelse og Gennemførelse af Landbrugseksporten, og man vil herfra henlede Landbrugsministeriets Opmærksomhed paa Handelens Ønsker om i videre Omfang at blive taget med paa Raad af Landbrugsministeriet.

3) For saa vidt angaar Ønsket om, at det nærmere præciseres i Loven eller i Rigsdagsudvalgets Betænkning til Loven, at alle principielle Spørgsmaal med Relation til Vareforsyningsloven ikke bør afgøres uden efter Drøftelse med de paa-gældende Hovedorganisationer, skal man henvide til det med Hjemmel i Lovens § 14 nedsatte Vareforsyningsraad, der indeholder Repræsentanter for alle Hovedorganisationerne, og som er raadgivende over for Regeringen i alle Forhold Vareforsyningsloven vedrørende, og man kan tilføje, at man fra Handelsministeriets Side stedse har bestræbt sig for, at alle vigtige principielle Spørgsmaal er blevet drøftet med Vareforsyningsraadet, forinden Spørgsmaalene er blevet afgjort, saafremt Forholdene overhovedet har tilladt en saadan forudgaaende Drøftelse.

4) Handelsministeriet kan fuldtud tiltræde Organisationernes Ønske om, at man ved Behandlingen af Lovforslaget og ved Lovens Administration gaar ud fra den Betragtning, at ingen Restriktioner opretholdes længere end nødvendigt, og at Administrationen, overalt hvor dette er muligt, tager Initiativet til en Forenkling og Afvikling med Henblik paa at skabe friere Vilkaar for Erhvervslivet.

5) Organisationerne fremhæver »det højst uheldige i den fortsatte Sammenblanding af Lovgivningens og Administrationens Beføjelser og Omraader, hvilken Sammenblanding bl. a. har fundet Udtryk i den Maade at lovgive paa, som man har valgt for saa vidt angaar Vareforsyningsloven«, og Organisationerne udtaler videre, at »nu, da Forholdene ikke længere er saa ekstraordinære, bør Lovgivning og Administration paa det her omhandlede Omraade snarest muligt adskilles, saaledes at de Erhvervsdrivende atter faar den Retssikkerhed, der ligger i, at der i Form af egentlig Lovtekst klart gives Udtryk for, hvad der skal være gældende Ret, og hvad der skal administreres i Overensstemmelse med«. Heroverfor maa imidlertid anføres, at det maa anses for praktisk umuligt at udarbejde et Lovforslag til Imødekommelse af det fremsatte Ønske, idet man ikke i en Lovtekst vil kunne angive generelle Retningslinier for Varetagelsen af de utallige forskellige Opgaver, som baade under og efter Krigen har meldt sig med Krav om hurtig Løsning, og som ogsaa i den nærmeste Tid fremover kan forventes stillet til Administrationen.

Det er naturligvis en Selvfølge, at Administrationen ved sin Benyttelse af de forskellige Bemyndigelser ikke foretager større Indgreb i det private Forretningslivs Forhold, end Opnaaelsen af det stillede Formaal kræver, men det vil formentlig næppe være nødvendigt at lade dette fremgaa af Loven, hvorimod en Bemærkning af dette Indhold, saafremt det ønskes, kan optages i Rigsdagsudvalgets Betænkning.

6) Endelig har Organisationerne stillet Forslag om, at Afgørelsen af Tvivlsspørgsmaal henlægges under de ordinære Domstole, d. v. s. at Klager over Rigtigheden af en Afgørelse, der er truffet af Direktoratet for Vareforsyning eller eventuelt af Handelsministeriet, skulde kunne tages under Paakendelse af Domstolene.

Man maa imidlertid mene, at Hensynet til Borgernes Retssikkerhed paa det heromhandlede Omraade paa bedste Maade er blevet tilgodeset gennem Etablering af det særlige Ankenævn vedrørende Vareforsyningssager, for hvilket en Højesteretsdommer er Formand, og hvori der sidder Repræsentanter for Erhvervsorganisationerne. Dette Ankenævn skulde saaledes have de fornødne Forudsætninger og maaske bedre Forudsætninger end de almindelige Domstole for at foretage en retfærdig Bedømmelse af de fremsatte Besværinger.

Efter Loven har Handelsministeren den endelige Afgørelse i de Sager, der forelægges Ankenævnet, og han er saaledes ikke pligtig at følge Ankenævnets Indstilling, men rent faktisk har Handelsministeren kun i ganske enkelte Tilfælde ment at burde træffe en anden Afgørelse end af Ankenævnet indstillet. Endelig